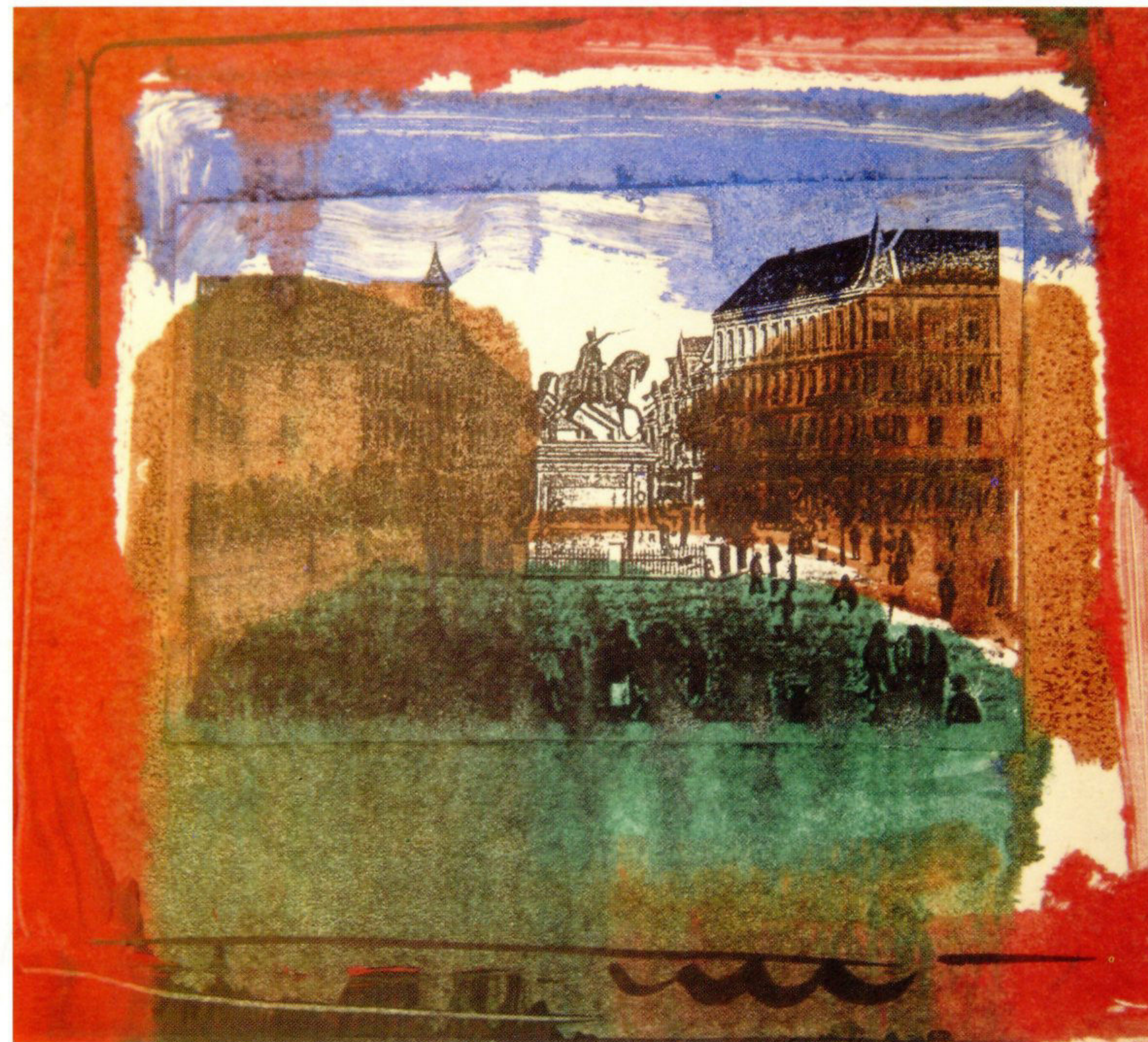

13. lipnja – 13. srpnja 1990.
IZLOŽBA je postavljena u palači na Radićevom trgu broj 9. Zagreb

otvoreno svakim danom od 10 do 13 sati a utorkom i četvrtkom i popodne od 17 do 19 sati

MUZEJ GRADA ZAGREBA

LJERKA NJERŠ
MONOTIPIJE I KERAMIKA

HOMMAGE ZAGREBU

ZAGREBAČKI SOLISTI

A. CORELLI:	Sarabande Gigue Badinerie
I. M. JARNOVIĆ:	Koncertantni kvartet u F duru, I st.
G. F. HÄNDEL:	Menuet Allegro

ART MARKETING :

Ljubljanska banka, d.d Ljubljana Glavna filijala, Zagreb
AERODROM ZAGREB
MLADOST, Zagreb
ZAGORKA, Bedekovčina
PRIVREDNA BANKA, Zagreb
TURISTIČKI SAVEZ ZAGREBA
ZRINJEVAC, Zagreb
GORICA, Dugo Selo

ZVUČNA KULISA

Jura Stubičanec: POPEVKE

Predstavljajući karakter najnovijeg djela Ljerke Njerš, koje se iskazuje različitošću morfologije – to su monotipije i keramika, nameće se neminovno pitanje: gdje je ishodište tom tematskom i metierskom novumu? Kako je već na prvi pogled u izrazu novih slika i keramike mnogo prepoznatljivog, nameće se, štoviše, određena tipičnost slikovnog registra, to se promatračeve asocijacije vezuju uz povijest.

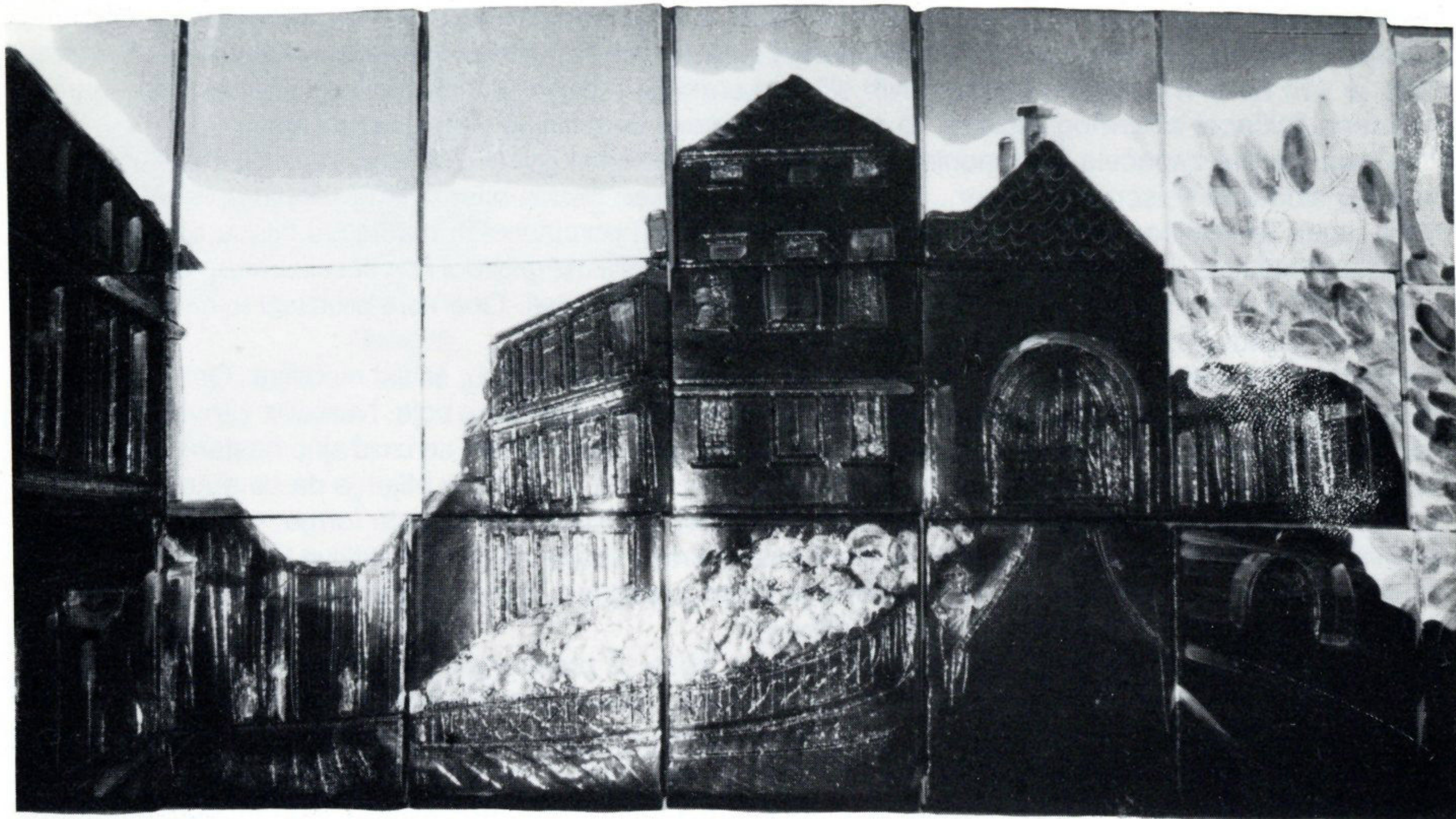
Prije dvije godine započela je suradnja Ljerke Njerš sa Muzejem grada Zagreba. A fundus toga najzagrebačkijeg eldorada neiscrpan je izvor... Poslije glinenjaka, keramičkih otisaka autentičnih drvenih kalupa licitara, sada umjetnica modelira različite oblike keramičkih i porculanskih pladnjeva čiji su rubovi reljefno bogaćeni motivima licitarske provenijencije 17. stoljeća. Rubni friz grozdolikog ili stiliziranog cvjetnog oblika akcentuira vremensku važnost dajući predmetu draž posebnosti. One koja proizlazi iz citata izvornika i one koja svjedoči o tradiciji umjetnog obrta na hrvatskom tlu.

Pladnjevi Ljerke Njerš zaustavljeni su u veličinama prikladnim za vitrinu, stilski mobilijar. Ocačklijeni su prigušenim tonovima, mekoćom i pastelnošću plave, zelene, bijele glazurne boje. Nerijetko proviruje i nijansa zlatne ili čak crne boje. U odabiru ocačklija posebnost je toga ciklusa, koji se izražajno naslanja na tradiciju mada je isključivo još jedan uspio eksperiment autorice. Jer tu je prisutno htijenje da se autentična dekoracija iz prošlosti prenese i približi modernom seznilitetu. Oblikovanjem, čiste forme, modelirane po utilitarnim zakonitostima, na koju se aplicira amblemski ukras postiže se prepoznatljivo unutar univerzalnog. U ovom keramičkom ciklusu značenjski odnos je jasan, postignuto je ravnomjerno suglasje između starog i novog, oblikovane forme i interpoliranog ovičenja.

Zato ne može izostati priznanje važnosti istraživanja, želje za prebiranjem po zbirkama i fundusu Muzeja grada Zagreba. A njih u najnovijem ciklusu keramičarke i slikarice ima nekoliko.

Ciklus **Monotipija** posvećen Zagrebu, Jurjaves, središnji Jelačićev plac, katedrala, Palainovka... portret bana Josipa Jelačića, panorama i vedute Zagreba na najboljem je tragu hrvatskog slikarstva 19. stoljeća. To je hommage ne samo Zagrebu već i Ivanu Zacheu, crtaču, grafičaru i slikaru, jednom od prvih portretista Zagreba, koji je naslikao u tehnici akvarela panoramu Zagreba još oko 1860. godine. Njegove sačuvane litografije, posebno današnjeg parka Maksimir, slikovni su i kulturno povijesni predložak autoričinim monotipijama. Posudbom teme, ali i Zacheovog rukopisa umjetnica želi naglasiti mitsku i vitalističku snagu slike, one svezremene... Na jednoj je pačetvorini prisutna ikonografija dvaju autora, prisutna su dva vremena. Na već povijesnom crtežu Zachea ili nekog drugog pretežno nepoznatog autora, na dakle prepoznatljivoj vizuri ili prikazu Zagreba izvedena je stanovita barokna koloristička dopuna ili čak fragmentalno naznačen lik žene. Kao slobodno variranje postojeće crtačke znakovitosti i novopridošle slikarske, bučne u boji i slobodnom naznačavanju figura ženskog tijela. Taj novi suživot, redosljed misli kao kod kolažiranja, to poštovanje baštine, ali i isticanje vlastitog artističkog prisustva zajedno postaju novonastali jedinstveni prostor.

Od reinterpretacije do preobrazbe samo je mali korak u misaonom, koji ukazuje na različitost osobnosti. Uvjetno treći tematski ciklus izabran za samostalnu izložbu Hommage Zagrebu, **oslikane keramičke ploče**, nastao je izvan krova Muzeja grada Zagreba. To su kahle od fine šamotne mase oslikane graditeljskim detaljima staroga Zagreba. I kao u nekom stripu ili puzzlu složene kahle odaju zdanja stare gornjogradske ljekarne, Muzeja grada Zagreba, Kamenita vrata. Keramički mural sa simbolima starog zagrebačkog graditeljstva nastao je u tvornici »Zagorka« u Bedekovčini. Onoj koja je u svom stoljetnom kontinuitetu, još od Armina Schreinerera svojim opekama ili pločicama obilježila mnoga zdanja, krovove i ulice od Zagreba do Beča.

KAMENITA VRATA oslikane keramičke pločice, vel. 75×200 cm

Rezimirajući na kraju najnoviji slikarski i keramički ciklus Ljerke Njerš koji je posvećen povijesnoj i kulturnoj prijestolnici Hrvata, čini mi se važnim istaći razložnost takve izložbe: istraživački nerv i otvorenost umjetničkog djela svim izazovima konstanta su u stvaralaštvu Ljerke Njerš posljednjih godina. Takav pristup uključuje nove kontekste, nepredvidive u sadržajnoj zatvorenosti, uključujući, dakako, i razvojni put. Godine 1988. u Muzeju grada Zagreba počinje Ljerkin likovni razgovor sa prošlošću: glinenjaci, pa keramički i porculanski pladnjevi i najnovije monotipije... inspirativna su konstanta do danas.

Iste te godine u Londonu radi litografiju u boji u čuvenom Curwen Studiu. Izazov je umjetnici već zaboravljeni litografski kamen u kojem projicira slikarske zamisli, prebacujući se velikom strašću na teren grafičke discipline. Uostalom i Zaslavne su litografije nastale na bijeloj, finoj i glatkoj površini litografskog kamena. Monotipija je pak logičan slijed autoričina zanosa otisnim tehnikama i rezultat trenutnih mogućnosti u atelieru. Sadržajno Ljerkine monotipije nastavljaju niz portreta Zagreba, započetih sa Ivanom Zaslavom preko Branka Šenoa, Ferde Kovačevića, Antuna Motike do Ljudevita Šestića i Ede Kovačevića ili bliže našim danima Antuna Mateša.

Sve ostale razložnosti, izvan umjetničkih i istraživačkih, u praskozorje novoga doba su koincidentne.

MARINA BARIČEVIĆ

POPIS RADOVA

1. KAMENITA VRATA, oslikane keramičke pločice, ZAGORKA 1989. vel. 45×200 cm
2. MUZEJ GRADA ZAGREBA, oslikana kamenina, ZAGORKA 1989. vel. 45×150 cm
3. GRADSKA LJEKARNA, oslikane keramičke ploče, ZAGORKA 1989. vel. 45×125 cm
4. TANJUR, 1989. vel. 37 cm, majolika – sa motivom grožđa po rubu
5. PLADANJ, 1990. vel. 40×29 cm, majolika – djelomično po rubu motiv cvijeta, bjelo-zeleni rub, pozlata
6. PLADANJ, 1989. vel. 40×29 cm, kamenina, sa motivom ptice po rubu
7. MALI PLADANJ, 1989. vel. 26×16 cm, majolika, cvijetna rozeta po rubu
8. TANJUR, 1989. vel. 35 cm, motiv ploda po rubu, pozlata
9. ČETVRTASTI PLADANJ, 1989. vel. 24×24 cm, majolika, sa grbom grada Zagreba, pozlata
10. ČETVRTASTI PLADANJ, 1989. vel. 24×24 cm, majolika, sa dva mala reljefa grozda, pozlata
11. MALI PLADANJ, 1988. vel. 27×16 cm, kamenina, sa motivom grozda, pozlata
12. ČETVRTASTI PLADANJ, 1989. vel. 39×20 cm, majolika, sa motivom dva lica, smeđe zelenkasti, pozlata
13. PLADANJ ovalni, 1989. vel. 35×27 cm, majolika, sa motivom ptice, kraklirana zelena glazura, pozlata
14. PLADANJ, 1988. vel. 35×27 cm, porculan, sa motivom plodina po rubu (vlasništvo Z. Š.)
15. PLADANJ, 1989. vel. 40×29 cm, majolika, sa motivom dva lica po rubu, pozlata, (vlasništvo I. NJ.)
16. PLADANJ, 1989. vel. 35×27 cm, kamenina sa motivom cvijeta po rubu
17. PLADANJ, 1989. vel. 37 cm, majolika sa motivom plodina, zelena glazura

Od broja 18 do 38 ciklus uljenih monotipija na temu grada Zagreba nastalih u 1989 i 1990 godini.

LJERKA NJERŠ rođena je u Begov Hanu. Keramiku je diplomirala na Školi primijenjene umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Blanke Dužanec. Slikarstvo je studirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu kod prof. Omera Mujadžića, Vladimira Filakovca, Krste Hegedušića a diplomirala je u klasi prof. Marina Tartaglie. Od tada kao samostalni umjetnik stalno izlaže u zemlji i svijetu. Sudjelovala je na mnogim stručnim simpozijumima a na studijskim putovanjima bila je u Italiji, Austriji, Mađarskoj, Velikoj Britaniji, Švicarskoj, Španjolskoj, Danskoj i Portugalu.

Godine 1978. bila je član međunarodnog žirija na 19. Concorso Internazionale della Ceramica u Gualdo Tadino, Italija. 1983. godine FILMOTEKA 16 iz Zagreba snimila je kratkometražni i animirani film o njenom radu »UMJETNOST GLINE I VATRE« redatelja Ernesta Gregla. Prvi puta boravi u Portugalu 1987. godine gdje radi na poziv u tvornici kame-nine SANTANA u Lisabonu a slijedeće 1988. prihvaća poziv te radi u vrlo renomiranoj tvornici porculana VISTA ALEGRE. Godine 1988. u Londonu radi ciklus litografija u boji koje nastaju u CURWEN STUDIO (voditelj Stanley Jones) a jedan od tih radova izabran je za renomiranu LJETNU IZLOŽBU (SUMMER EXHIBITION) u Kraljevskoj umjetničkoj akademiji (ROYAL ACADEMY OF ARTS). Od 1985. sudjeluje sa svojim radovima na aukcijama suvremene keramike kod CHRISTIE'S a od 1988 i kod BONHAM'Sa u Londonu. Na XVI. zagrebačkoj izložbi jugoslavenske grafike 1990. godine dobila je nagradu za bakropis u boji. Živi i radi u Zagrebu, Boškovićeve 31.

PRIVREDNA BANKA ZAGREB

 MLADOST

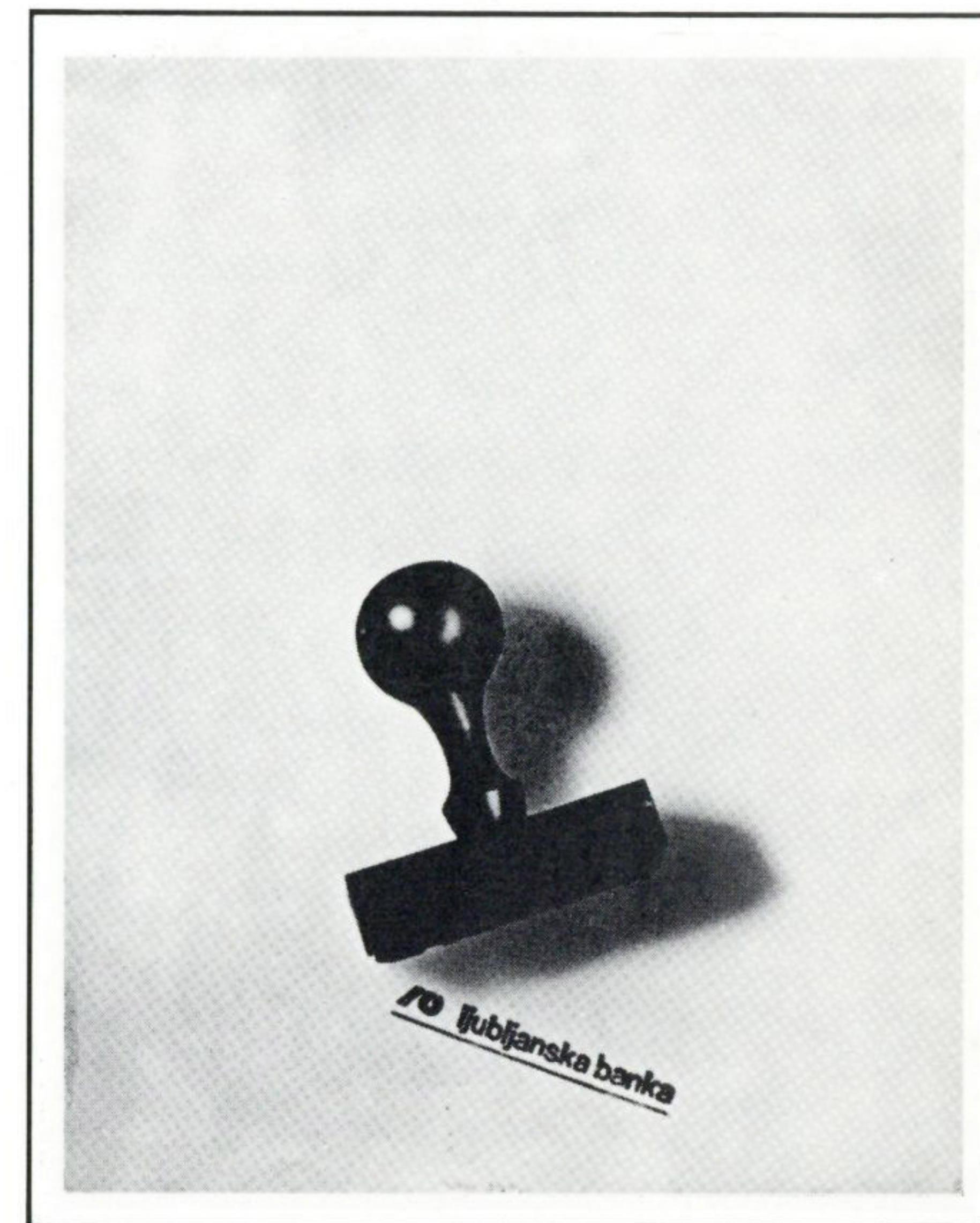
 AERODROM ZAGREB

MUZEJSKO GALERIJSKI CENTAR

Izdavač: MUZEJ GRADA ZAGREBA
41000 ZAGREB, Opatička 20, Tel. 274-642, 275-552

Predgovor: Marina Baričević
Fotografije: Višnja Serdar
Postav izložbe: Željko Kovačević
Organizator: Ivan Ružić
Tisak: Krešimir Štefanović
Naklada: 600 Kom.

P R A V A A D R E S A
Z A F I N A N C I J S K O P O S L O V A N J E